

PRIMLJENO:	24. III 20 14	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	00-69-2/14-4	
VEZA:		
EPA:		
SKRAĆENICA:	PRILOG:	

Демократски фронт
Клуб посланика
Подгорица, 25. 03. 2014. године

СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ

На основу члана 187. Пословника Скупштине Црне Горе,

МИНИСТАРСТВУ ВАЊСКИХ ПОСЛОВА

постављам следеће

ПОСЛАНИЧКО ПИТАЊЕ:

1. Којим критеријумима и којим међународним документима се водила Влада Црне Горе када је, у случају једностране и насилне сецесије Косова и Метохије, признала насталу квазидржавну творевину а у ситуацији која се дешава на и око Крима поступила на сасвим супротан начин и довела у питање традиционално добре односе са Русијом?

Образложење постављеног питања даћу на сједници Скупштине Црне Горе посвећеној посланичким питањима, а одговор тражим и у писаној форми.

Посланик:

Емило Лабудовић

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMJENO:	28. 11 20. 14. GOD.
KLASIFIKACION. BROJ:	00-01-2/14-4/2
VEZA:	
EPA:	
SKRACENICA:	PRILOG:

Crna Gora
Ministarstvo vanjskih poslova i evropskih integracija

Br: 010/2-91/53-3

Podgorica, 28. mart 2014.

Gospodin

Ranko Krivokapić

Predsjednik Skupštine Crne Gore

Predmet: Odgovor na poslaničko pitanje

Na sjednici Skupštine Crne Gore, koja je održana 27. marta 2014. godine u Podgorici poslanik Demokratskog fronta Emilo Labudović postavio je sljedeće poslaničko pitanje:

Kojim kriterijumima i kojim međunarodnim dokumentima se vodila Vlada Crne Gore kada je, u slučaju jednostrane i nasilne secesije Kosova i Metohije, priznala nastalu kvazidržavnu tvorevinu, a u situaciji koja se dešava na i oko Krima postupila na sasvim suprotan način i dovela u pitanje tradicionalno dobre odnose s Rusijom?

ODGOVOR

Vlada Crne Gore je donijela odluku o priznanju Kosova 9. oktobra 2008. Napominjem da su, pored ostalih, 22 članice EU priznale nezavisnost Kosova prije Crne Gore. Pored toga, prije nas Kosovo su priznale i Slovenija, Hrvatska, Albanija, dok je Makedonija to učinila istog dana kada i Crna Gora, kroz tekst zajedničke izjave dvije vlade.

Prilikom donošenja odluke o priznanju Kosova, Crna Gora se, prije svega, rukovodila činjenicom da je nezavisnost Kosova bila politička realnost. Logika stvari koja je iz toga proizlazila upućivala je Crnu Goru da, pored brige o nacionalnim interesima, preuzme svoj dio odgovornosti za očuvanje stabilnosti Regiona. Pri donošenju odluke uzete su u obzir i procjene EU i NATO-a da je priznanje Kosova u interesu bezbjednosti Regiona. Dodatno, naša aspiracija za članstvo u EU upućivala nas je na usklađivanje sa spoljopolitičkim smjernicama i odlukama Unije. U tom smislu, naši koraci su pratili zaključke Savjeta EU od 18. februara 2008, u kojima se ponavlja privrženost Evropske unije ključnim međunarodnim dokumentima (Povelji UN i Helsinškom završnom aktu), kojima se štiti suverenitet i teritorijalni integritet država, ali i ističe da, u

svijetlu konflikta 1990-tih i produženog perioda međunarodnog upravljanja na osnovu Rezolucije SB UN 1244, Kosovo predstavlja slučaj sui generis koji ne dovodi u pitanje pomenute principe iz navedenih dokumenata.

Crna Gora je bila čvrsto pri stavu da njena odluka ide u prilog razrješenju ukupne situacije i bržem otvaranju evropske budućnosti kako za Srbiju, tako i za Kosovo. Posmatrano iz današnje perspektive, jasno je da su naša procjena i odluka bile strateški ispravne, i to ne samo u svijetlu interesa Crne Gore, već u prvom redu u kontekstu stabilnosti Regiona. To potvrđuju svi događaji koju su uslijedili, a posebno početak i rezultati dijaloga zvanične Prištine i Beograda, Briselski sporazum i progres obje države u procesu evropske integracije.

Crna Gora se kod Ukrajine isto tako rukovodila ključnim principima međunarodnih dokumenata, politikama Evropske unije i važećim zakonima Ukrajine, u definisanju svoje pozicije o ovom važnom pitanju. U našem fokusu je bio nacionalni interes Crne Gore izrazen kroz integracione teznje i ambicije, sagledavanje uticaja ukrajinske krize na stabilnost šireg regiona, kao i složenost i osjetljivost situacije na Krimu. Imajući sve ovo u vidu, Crna Gora je pozvala na uzdržavanje od jednostranih poteza, jer smo procijenili da će oni doprinijeti daljoj eskalaciji krize i podizanju tenzija. Crna Gora je iskazala i zabrinutost zbog odsustva intenzivnog dijaloga i pozvala na njegovu obnovu uz posredovanje međunarodne zajednice. U tom smislu pozdravljamo nedavni kontakt ministara vanjskih poslova Rusije i Ukrajine.

Referendum o nezavisnosti Krima sproveden je u trenutku nestabilne unutrašnje situacije u Ukrajini, u ambijentu koji je bio diskutabilan sa aspekta slobode iskazivanja političke volje, uz jasno negodovanje značajnog dijela međunarodne zajednice i bez prisustva relevantnih međunarodnih subjekata čije ocjene bi mogle eventualno legitimisati rezultate referenduma. Evropska unija je potvrdila ovakav stav i argumentaciju o situaciji na Krimu nizom zvaničnih izjava i zaključaka Evropskog savjeta, od kojih su najnoviji oni od 20. III 2014.

MINISTAR
Dr. Igor Lukšić